

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobců: **a) M. G.**, zast. Mgr. Ing. Martinem Matějkou, advokátem se sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno, **b) V. G.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2025, č. j. JMK 39526/2025, o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2025, č. j. 30 A 20/2025-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci a) **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Martina Matějky, advokáta se sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem sporu je rozhodnutí o odstranění stavby. Nejvyšší správní soud se však předmětem sporu nezabýval, jelikož jediná kasační námitka stěžovatele je nepřijatelná.

[2] Městský úřad Znojmo (dále „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 5. 10. 2023 nařídil žalobci a) odstranit doplňkovou stavbu umístěnou v areálu autoopravny G. S. na pozemku p. č. X v k. ú. N. Š. (dále „rozhodnutí o odstranění stavby“), jelikož byla postavena v rozporu s dříve vydaným společným souhlasem z roku 2020. Proti tomuto rozhodnutí se oba žalobci odvolali. Žalovaný jejich odvolání zamítl jako opožděná.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojili oba žalobci žalobou. Krajský soud v Brně ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Dospěl totiž k závěru, že žalovaný správně vyhodnotil, že odvolání podali opožděně. Z doručenek k rozhodnutí o odstranění stavby vyplývá, že poštovní doručovatelka jim 13. 10. 2023 zanechala výzvy k vyzvednutí uložených zásilek

s poučením o následcích nevyzvednutí. Dne 27. 10. 2023 jim oběma nevyzvednuté zásilky vložila do domovní schránky. Toho dne došlo k doručení fikcí. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání uplynula 7. 11. 2023. Až 28. 11. 2023 se žalobce a) dotázal správního orgánu I. stupně na doručení rozhodnutí o odstranění stavby. Ten mu v odpovědi ze dne 19. 12. 2023 postup doručování vysvětlil a dodal, že rozhodnutí nabylo právní moci 8. 11. 2023. Na tuto odpověď žalobci nereagovali. V žalobě uvedli, že žalobce a) měl podat odvolání již 20. 12. 2023. K žalobě však přiložili pouze odvolání z 28. 1. 2025. Soud proto posoudil tvrzení o dříve podaném odvolání jako účelové a nepravdivé. Proto krajský soud uzavřel, že žalobci podali odvolání opožděně o více než jeden rok. Nemá proto smysl řešit, zda mohlo dojít k prodloužení odvolací lhůty. Ani to by jim totiž nepomohlo. K žádnému prodloužení však nedošlo. Odvolání neobsahuje ani náznak žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Proto její zmeškání nemohl žalovaný prominout. Žalobci neuvedli ani žádné důvody, které by jim ve včasném odvolání bránily.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce a) (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V ní uvedl, že mu rozhodnutí o odstranění stavby nebylo vhozeno do schránky. Totéž platí o výzvě k vyzvednutí zásilky. Nemohlo proto dojít k fikci doručení. Proto se také dotazoval na doručení tohoto rozhodnutí. O údajné existenci rozhodnutí o odstranění stavby se dozvěděl až v rámci skutkově souvisejícího řízení o přestupku. Správní orgán I. stupně jej o doručení rozhodnutí informoval 19. 12. 2023. Ani tehdy mu však rozhodnutí nezaslal. Subjektivní lhůta pro podání odvolání proto nezačala běžet. Objektivní lhůta stanovena není. Stěžovatel dále doplnil, že si je vědom toho, že uvedenou argumentaci neuvedl v žalobě. Vycházel však z předpokladu, že soud zná právo. K tomu se odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2019, č. j. 6 As 24/2019-22, č. 3928/2019 Sb. NSS. Požádal také o přiznání odkladného účinku.

[5] Žalovaný ani žalobkyně b) se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je totiž kasační stížnost nepřipustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*. Z textu daného ustanovení je zřejmé, že brání uplatnění jiných námitek než těch, které byly včas uplatněny v řízení před krajským soudem, pokud je stěžovatel nemohl uplatnit již v řízení před soudem prvního stupně (rozsudek NSS ze dne 3. 9. 2008, č. j. 1 Afs 102/2008-39).

[7] Oba žalobci podali společnou žalobu. V ní namítali, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávné poučení a že žalovaný měl zvážit prominutí lhůty pro podání odvolání. Dále uvedli důvody, pro které měli za to, že by k odstranění stavby dojít nemělo. V žalobě je rovněž uvedeno, že správní orgán I. stupně nedoručil žalobkyni b) rozhodnutí o odstranění stavby, a proto její odvolání nemohlo být opožděné. Tato námitka se však zjevně týká tvrzeného zásahu do práv žalobkyně b), která si proti napadenému rozsudku kasační stížnost nepodala.

pokračování

[8] Z uvedeného shrnutí je zřejmé, že stěžovatel v žalobě nenamítal, že by mu rozhodnutí o odstranění stavby nebylo doručeno. Naopak zpochybňoval jeho správnost, a to co do důvodů odstranění stavby, ale i do uvedeného poučení. V žalobě také výslovně uvedl, že mu rozhodnutí bylo doručeno 10. 10. 2023. Nic mu nebránilo již v žalobě namítat, že mu rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo doručeno, byť by tento argument byl v přímém rozporu s jeho navazující argumentací. Jeho jediná kasační námitka proto nemá předobraz v řádně uplatněných žalobních bodech a je tak opožděná. Proto je nepřípustná.

[9] Nepřílehavý je odkaz stěžovatele na rozhodnutí ve věci sp. zn. 6 As 24/2019. Jeho podstatu vhodně shrnuje jeho právní věta, dle které platí, že „[p]okud správní orgán neoznámí své rozhodnutí tzv. vedlejšímu (nepřímému) účastníkovi řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, náleží takové osobě poté, co se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozví, třicetidenní subjektivní odvolací lhůta omezená navíc jednoroční objektivní lhůtou (§ 84 odst. 1 správního řádu). Devadesátidenní subjektivní lhůta pro podání odvolání neomezená žádnou objektivní lhůtou (§ 84 odst. 2 ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu) se vztahuje jen na tzv. hlavní (přímé, neopomenutelné) účastníky řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu“. Stěžovatel z uvedeného rozsudku také dovozuje, že se na hlavní účastníky vztahuje devadesátidenní subjektivní lhůta pro podání odvolání, pokud jim rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo řádně doručeno. Ta navíc není omezena jakoukoliv objektivní lhůtou. K tomuto odkazu však NSS konstatuje, že pokud stěžovatel řádně a včas u krajského soudu nezpochybnil řádné doručení rozhodnutí o odstranění stavby, z povahy věci nemůže být úspěšný s tvrzením, dle kterého se na něj vztahuje delší subjektivní a neomezená objektivní lhůta pro podání odvolání z důvodu nedoručení dotčeného rozhodnutí. Proto je odkaz stěžovatele na uvedený rozsudek zcela nerozhodný a nic nemění na tom, že je jeho jediná námitka nepřípustná.

[10] Přípustnost námítky nemůže založit ani tvrzení stěžovatele, dle kterého uvedenou argumentaci v žalobě nevznesl, jelikož se spoléhal na to, že soud zná právo. Ačkoliv stěžovatel svoji úvahu blíže nerozvedl, má jí zřejmě na mysli, že správní soudy jsou povinny i bez námítky posoudit, zda předcházející správní řízení nebylo zatíženo vadami. Tento předpoklad je ovšem mylný. Správní soudnictví je ovládané dispoziční zásadou. Bylo proto na stěžovateli, aby v žalobních bodech specifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 43/2003-38, č. 524/2005 Sb. NSS). Stěžovatel ve včas uplatněných žalobních námitkách řádně doručení rozhodnutí nespороval. Naopak sám uvedl, že mu bylo doručeno. Krajský soud proto nebyl oprávněn se touto otázkou zabývat. Ačkoliv se k této otázce i bez námítky vyjádřil, nedošlo k jakémukoliv zásahu do práv stěžovatele. Uvedl totiž pouze to, že mu bylo doručeno řádně. Na výsledku řízení před krajským soudem toto konstatování nemělo jakýkoliv vliv, neboť situace byla stejná, jako kdyby se krajský soud touto otázkou správně nezabýval, jelikož žalobce tuto okolnost nikterak nespороval. Z tohoto důvodu ani stěžovatelova kasační námitka související s doručením rozhodnutí nemůže být přípustná, jelikož ji včas nevznesl v řízení před krajským soudem, ačkoliv tak učinit mohl.

[11] Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nerozhodoval. Odkladný účinek působí jen do skončení řízení o kasační stížnosti. Soud však rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného odkladu po

nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro vydání rozhodnutí. Rozhodování o odkladném účinku tak skončením řízení o kasační stížnosti pozbylo smyslu (rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2024, č. j. 8 As 275/2023-86, bod 37).

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., ji Nejvyšší správní soud jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[13] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Proto soud stěžovateli prostřednictvím zástupce vrací soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. prosince 2025

Petr Mikeš
předseda senátu